

nu nærmer sig sin Fuldbendelse, har man dog aldeles overjet en Ting, og det Noget, som er meget vigtigt, nemlig, at alle Kloakerne, alle Kjøbenhavns Kendeitene udmunde i Havnen. Nu har man uddybet Havnen, til paa det Dybeste 24 Fod, men saa stiger det trappevis fra 9 Alen til 6 Fod i Kalvebodstrand, saa at al det Dvnd, der stikker ud af Kloakerne i Havnen, ikke kan komme ind mod Syd og for saa vidt heller ikke mod Nord, thi Bølgestrømmen løber oven over. Vil man nu komme og spærre Strømmen med en Bølgebrude mod Nord, kan man være fuldstændig sikker paa at faae Havnen gjort til en endnu værre Slamfiste, end den allerede er. Gaaſte dist er der Planer om ad anden og meget kostbarere Veie at komme uden om Havnen med Kendeitensnabvet, men jeg tror, at i ethvert Fald vil Hensynet til Kjøbenhavns Sundhed kræve, at man aabner Løbet imod Syd, saa at det kan blive en frist Strømning gennem Kalvebodstrand. Dette Spørgsmaal, som i saa høj Grad vedrører de sanitære Interesser, forekommer mig saa overordentlig vigtigt, at jeg ikke kan forstaa, hvorfor man ikke fra Regeringens Side i den Anledning har sat sig i Forbindelse med Kjøbenhavns Kommune, der jo ogsaa har Interesse af at faae sundt Vand i sin Havn og af at faae Part i de store Arealer, som med Lethed lade sig inddæmme imod Syd. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ikke har søgt at faae en Forstaaelse om dette Anlæg imellem Stat og Kommune. For Havnevesen ligger det nu engang ikke; man har opgivet hele denne Plan, bekæmpet den og slaaet den ihjel for sit Bekomvende, og jeg vil heller ikke sige, at der for Handelskærdplens Skyld kan være særlig stor Interesse i denne sydlige Nabning, lige som ogsaa Planen om de nordlige industrielle Anlæg umiddelbart ved dybt Vand, er Noget, der kan have sin store Værdi. Men da nu Friboften ikke giver den tilfæste Udſigt til at betale sig tydeligt, forekommer det mig rimeligt, at man anlægger den saa billigt som muligt, og derfor forstaa jeg ikke, hvorfor der skal bygges en Jernbane og en Jernbanestation derude med en Udgift af en Million Kr., naar man har en anden Jernbanepian liggende, hvorved i det Mindste en Del af denne Jernbane og den foreløbige Jernbanegaard vil blive overflødig. Jeg tror, at man godt kan lade hele dette Jernbaneanlæg hvile. Vil man have Forbindelse med Toldeboden, hvad jo kan være overmaade rigtigt, vil en Festebane vistnok være fuldkommen tilstrækkelig. Men i ethvert Tilfælde bør denne Bane trækkes udenom Kastellet, saalænge dette behaves som mili-

tært Etablisſement. Har man ikke længere Brug for det som militær Station, lad os saa løse det, d. v. s. den vestre Del, men bevare den østlige Del, som er for smuk til at ødelægges, og saa kan man trække Banen igjennem dette Terrain. Men saalænge Kastellet bestaar som Kastel, synes det mig absurd at ville rive Stykker af det ned for at føre Banen derigjennem. Man kan føre den udenom, thi om denne Bane bliver en 300—400 Alen kortere eller længere, er jo ganske ligegyldigt.

Jeg synes ikke, at det Spørgsmaal, som det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (H. Hansen) har draget ind i Diskussionen om Kjøbenhavns Havns Administration er os saa ganske uvedkommende, som den høitærede Minister synes at mene, thi det er jo Meningen, at Havnebestyrelsen ogsaa skal bestyre denne Frihavn, og det er da naturligt at Spørgsmaalene komme frem. Jeg vilde anse det for rigtigt, om den høitærede Minister tog under Overveelse Hensigtsmæssigheden af en Forandring i denne Administration. Hvem er nemlig Havneadministrationen? Det er Havnekapitainen. Havneraadet er kun et raadgivende Raad, som ikke engang samles til bestemte Tider og ikke har Kontrol over Regnskabet. Det har ikke med Administrationen at gjøre. Det giver Havnekapitainen Raad, og om han vil følge disse Raad, beror paa ham og Indenrigsministeren. Men Indenrigsministeren skal ikke stige saa dybt ned, at han bliver Bestyrer af Kjøbenhavns Havn. Det kan man ikke forlange af en Indenrigsminister, der har saa mange andre vigtige Sager under sin Bestyrelse. Der maa være en ansvarlig Administration, af hvem den saa end sammensættes, og den maa ikke saaledes som nu bestaa af en eneste Mand. Saa dybt staar Kjøbenhavn dog ikke under andre Kommuner, at Kjøbenhavns Kommune ikke skulde have i det Mindste en moralsk Ret til at se sin Havns Regnskab eller til at have Noget med Havnens Bestyrelse at gjøre, om det ogsaa kun er paa anden Haand. Jeg skal slutte hermed og glæde mig over den foreløbige Erklæring fra den høitærede Minister, at han ogsaa vil tage sig af den søndre Havn. Jeg haaber derfor, at de Bemærkninger, jeg har gjort, ikke have været ganske overflødige, og jeg skal hermed erklære, at jeg stemmer for Lovforslaget, som det foreligger.

Reeds-Thott: Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, som sidder nær ved mig (Carstensen) begyndte Diskussionen forleden med at omtale Farvandet øst for den paatænkte Frihavn, og det Samme blev ogsaa berørt